

Bruksela, 7 października 2021 r.
(OR. en)

12594/1/21
REV 1

CLIMA 292
ENV 736
ONU 92
DEVGEN 172
ECOFIN 948
ENER 416
FORETS 53
MAR 189
AVIATION 253

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	12306/21
Dotyczy:	Przygotowania do posiedzeń Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (Glasgow, 31 października – 12 listopada 2021 r.) – Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady na powyższy temat, w wersji zatwierdzonej przez Radę na jej 3815. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 6 października 2021 r.

Tekst pkt 22 tiret czwarte został zmieniony w celu dodania słów „przez UE”.

Przygotowania do posiedzeń Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC)

(Glasgow, 31 października – 12 listopada 2021 r.)

– *Konkluzje Rady* –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PILNY CHARAKTER DZIAŁAŃ W DZIEDZINIE KLIMATU

1. **PODKREŚLA**, że zmiana klimatu stanowi dla ludzkości i różnorodności biologicznej bezpośrednie i egzystencjalne zagrożenie, które nie oszczędzi żadnego kraju; globalne działania w dziedzinie klimatu są jednak nadal niewystarczające. **KŁADZIE NACISK** na niezwykle pilną potrzebę wzmocnienia globalnej reakcji na kryzys klimatyczny za pomocą działań łagodzących i przystosowawczych, które przyczyniają się do ochrony ludzi, źródeł utrzymania, gospodarki i ekosystemów; **ZAZNACZA** potrzebę globalnego przejścia na neutralne dla klimatu, odporne, zrównoważone, zasobooszczędne gospodarki i społeczeństwa o obiegu zamkniętym. Transformacja ta musi być sprawiedliwa i musi gwarantować, że nikt nie zostanie pominięty.
2. **WYRAŻA** głębokie uznanie dla prac prowadzonych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) i **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** wkład grupy roboczej I w sprawie fizycznych podstaw naukowych zmiany klimatu (WG I) do szóstego sprawozdania oceniającego IPCC; **OCZEKUJE** na wkład grupy roboczej II i III w szóste sprawozdanie oceniające w sprawie skutków, przystosowania się i podatności na zagrożenia oraz łagodzenia zmiany klimatu; w tym kontekście **JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA** dowodami wielu bezprecedensowych i nieodwracalnych zmian w systemie klimatycznym we wszystkich regionach świata zgłaszanych przez IPCC, co jednoznacznie potwierdza, że wpływ człowieka doprowadził do ogrzania atmosfery, oceanów i gruntów. **POWTARZA** kluczowe ustalenie zawarte w szóstym sprawozdaniu oceniającym grupy roboczej I, zgodnie z którym zakres przyszłych zmian klimatu zależy od przyszłych emisji, a globalne ocieplenie może zostać ograniczone do 1,5 °C tylko wtedy, gdy w nadchodzących dziesięcioleciach podjęte zostaną zdecydowane i trwałe ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, a globalne emisje dwutlenku węgla osiągną zerowy poziom netto ok. 2050 r. **PODKREŚLA** potrzebę pilnego zwiększenia światowych ambicji w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w najbliższej przyszłości, na długo przed 2030 r., w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową.

3. ZWRACA UWAGĘ na gospodarcze i społeczne możliwości i zalety środków łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej dla wszystkich krajów, zwłaszcza w świetle ekologicznej odbudowy będącej odpowiedzią na pandemię COVID-19. Inwestując w innowacje i zielone miejsca pracy, wszystkie społeczeństwa mogą odnieść korzyści ze sprawiedliwego i równego przejścia na nowy ekologiczny model gospodarczy. POWTARZA, że zapewnienie spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiej emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu ma zasadnicze znaczenie dla zielonej transformacji. POWTARZA PONADTO, że wdrażanie porozumienia paryskiego i Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 są ze sobą ściśle powiązane i wzajemnie połączone.
4. NADAL JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA faktem, że wszystkie przedstawione przez strony ustalone na poziomie krajowym wkłady oraz obecne ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych są nadal o wiele za skromne do osiągnięcia długoterminowych celów porozumienia paryskiego. W tym względzie Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przygotowane przez Sekretariat UNFCCC sprawozdanie podsumowujące dotyczące ustalonych na poziomie krajowym wkładów, które może pomóc stronom w ocenie postępów w działaniach na rzecz klimatu.
5. PODKREŚLA, że wszystkie strony, zwłaszcza główni emitenci, muszą zwiększyć swoje krótko- i długoterminowe ambicje i zintensyfikować działania w dziedzinie klimatu, w tym poprzez stosowanie opłat za emisję dwutlenku węgla, przypominając jednocześnie o niedawnym uznaniu przez państwa grupy G20 znaczenia przyspieszenia działań w tym dziesięcioleciu. W tym kontekście DOSTRZEGA znaczenie powstrzymania wylesiania i wzmocnienia bezpieczeństwa wodnego i żywnościowego, zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa, ochrony różnorodności biologicznej i integralności wszystkich ekosystemów.
6. PRZYPOMINA, że UE jest zaangażowana w promowanie podejścia opartego na równości i prawach człowieka oraz poszanowania praw ludów tubylczych i społeczności lokalnych, a także DOSTRZEGA, że oddziaływanie strategii politycznych dotyczących zmiany klimatu różni się w zależności od płci oraz że należy promować równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet w celu zapewnienia skutecznych działań w dziedzinie klimatu.

7. UZNAJE zdecydowane apele społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza dzieci i młodzieży, o ambitniejsze działania w dziedzinie klimatu, z uwzględnieniem równości międzypokoleniowej, oraz potrzebę przeprowadzenia społecznie korzystnej transformacji ekologicznej uwzględniającej potrzeby obywateli; w tym kontekście DOSTRZEGA znaczenie udziału społeczeństwa i aktywnego zaangażowania, a także dostępu do informacji w planowaniu i realizacji działań w dziedzinie klimatu.
8. PRZYWOŁUJE konkluzje Rady Europejskiej z 24–25 maja 2021 r.¹ i PRZYPOMINA o znaczeniu globalnego impulsu dla zintensyfikowania działań w dziedzinie klimatu. PRZYWOŁUJE konkluzje Rady z dnia 25 stycznia 2021 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej² oraz ZAZNACZA, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla stabilności międzynarodowej i bezpieczeństwa międzynarodowego, co pociąga za sobą poważne negatywne skutki dla społeczności międzynarodowej. PRZYPOMINA w związku z tym o znaczeniu zdecydowanych skoordynowanych działań UE i jej państw członkowskich poprzez aktywną europejską dyplomację klimatyczną i energetyczną.

WZMOCNIENIE DZIAŁAŃ, AMBICJI I WSPARCIA

9. Przed COP 26 POWTARZA, że międzynarodowe zaangażowanie poprzez silny multilateralizm oparty na zasadach ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia pozytywnych wyników w przeciwdziałaniu zmianie klimatu. WZYWA wszystkie strony do przedstawienia ambitnych krajowych celów i strategii politycznych oraz APELUJE w szczególności do dużych gospodarek, które jeszcze tego nie uczyniły, o przekazanie lub aktualizację wzmocnionych i ambitnych ustalonych na poziomie krajowym wkładów na czas COP 26, a także o przedstawienie długoterminowych strategii rozwoju niskoemisyjnego (LT-LEDS) z myślą o osiągnięciu zerowego poziomu emisji netto do 2050 r. ZAUWAŻA, że osiągnięcie w Glasgow zobowiązań, które łącznie pozwolą osiągnąć cel 1,5 °C zgodnie z porozumieniem paryskim, wymaga znacznie większego globalnego poziomu ambicji.

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5-2021-INIT/pl/pdf>

² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5263-2021-INIT/pl/pdf>

10. KŁADZIE NACISK na to, że osiągnięcie wszystkich celów porozumienia paryskiego stanowi wspólne zobowiązanie wszystkich stron, a wypełnienie zobowiązań zgodnie z zasadami i wytycznymi dotyczącymi wdrażania tego porozumienia w sposób szczegółowy, kompleksowy, rzetelny i funkcjonalny jest wspólnym celem COP 26 dla wszystkich stron.
11. PRZYPOMINA o Europejskim Zielonym Ładzie jako strategii UE na rzecz zrównoważonego wzrostu oraz o jej zobowiązaniu do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., o którym mowa w długoterminowej strategii UNFCCC w 2020 r. Ponadto ZWRACA UWAGĘ, że w grudniu 2020 r. UE przedłożyła ambitną aktualizację swojego ustalonego na poziomie krajowym wkładu wraz z wiążącym celem ograniczenia krajowych emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z 1990 r. Stanowi to odpowiedź na wniosek wszystkich stron o przekazanie lub aktualizację ich ustalonych na poziomie krajowym wkładów do 2020 r. oraz na cel polegający na zwiększeniu poziomu ambicji do jak najwyższego poziomu przy dostosowywaniu ustalonych na poziomie krajowym wkładów, jak uzgodniono w Paryżu. PODKREŚLA, że europejskie prawo o klimacie zapisuje w prawodawstwie UE zarówno cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie, jak i wyższy cel w zakresie klimatu na 2030 r.
12. ZWRACA UWAGĘ, że zobowiązanie to będzie realizowane na podstawie pakietu wniosków ustawodawczych „Gotowi na 55” przyjętego przez Komisję Europejską w lipcu 2021 r., który stanowi odpowiedź na potrzebę aktualizacji istniejących unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej poprzez przegląd unijnej polityki w zakresie klimatu, energii, użytkowania gruntów, transportu i opodatkowania. PRZYPOMINA, że nowy cel na 2030 r. zostanie zrealizowany wspólnie przez UE w możliwie najbardziej opłacalny sposób, a wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, z uwzględnieniem zasad sprawiedliwości i solidarności, nie pomijając nikogo.
13. PODKREŚLA, że wszelkie zasady dobrowolnej współpracy przy wdrażaniu ustalonych na poziomie krajowym wkładów muszą sprzyjać globalnym ambicjom, zapewniać integralność środowiskową, unikać podwójnego liczenia, promować zrównoważony rozwój i zapewniać poszanowanie praw człowieka poprzez uwzględnienie odpowiednich zabezpieczeń. POTWIERDZA znaczenie owocnej współpracy ze wszystkimi stronami w celu uzgodnienia w Glasgow solidnych zasad.

14. UTRZYMUJE, że należy znacznie zwiększyć globalne wysiłki na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, ponieważ zmniejszy to ryzyko związane ze zmianą klimatu, jej skutkami i potrzebami przystosowawczymi. DOSTRZEGA jednak potrzebę pilnego wspólnego zwiększenia wysiłków na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu, w uzupełnieniu do redukcji emisji, biorąc pod uwagę wbudowane skutki klimatyczne, oraz kluczowe znaczenie przystosowania się do zmiany klimatu w globalnej reakcji na zmianę klimatu, wraz z wielorakimi wspólnymi korzyściami z tej zmiany. ZWRACA UWAGĘ, że UE podejmuje działania na rzecz dostosowania się do negatywnych skutków zmiany klimatu za pośrednictwem strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu wraz z długoterminową wizją UE dotyczącą przekształcenia się do 2050 r. w społeczeństwo odporne na zmianę klimatu. Ponadto europejskie prawo o klimacie stanowi podstawę dla zwiększenia ambicji w zakresie stymulowania zdolności adaptacyjnych, wzmocnienia odporności i zmniejszenia podatności na zmianę klimatu. UWYPUKLA znaczenie komunikatu UE w sprawie adaptacji dla przedstawienia najnowszych działań UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu. ODNOTOWUJE, że wszystkie państwa członkowskie UE przyjęły krajowe strategie przystosowawcze.
15. DOSTRZEGA rosnące znaczenie, jakie dla wszystkich stron ma budowanie odporności i zmniejszanie podatności na zmianę klimatu. UZNAJE szczególne potrzeby i szczególną sytuację krajów rozwijających się, w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, które są szczególnie narażone na negatywne skutki zmiany klimatu, przy czym nawet istnienie niektórych z nich jest zagrożone. PRZYWOŁUJE konkluzje Rady z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie przystosowania się do zmiany klimatu³ i ZWRACA UWAGĘ na uwzględnienie w strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu międzynarodowego wymiaru tego przystosowania się, co zwiększy wsparcie UE na rzecz międzynarodowej odporności na zmianę klimatu i gotowości na nią, w tym poprzez zwiększenie finansowania międzynarodowego i większe zaangażowanie na arenie międzynarodowej. POWTARZA, że UE i jej państwa członkowskie wspierają kraje partnerskie w zwiększaniu ich zdolności adaptacyjnych w zakresie oceny ryzyka związanego z klimatem, zarządzania nim i ograniczania go, np. poprzez wzmocnienie systemów monitorowania i oceny, w tym wzmocnienie prac nad dostępnymi, interoperacyjnymi i autentycznymi danymi środowiskowymi i rozwiązaniami cyfrowymi opartymi na danych, a także poprzez udoskonalenie systemów ubezpieczeń i innych mechanizmów finansowych na potrzeby zarządzania ryzykiem. Działania te pomogą również społecznościom znajdującym się w trudnej sytuacji wzmocnić ich odporność poprzez zarządzanie ryzykiem strat i szkód oraz ograniczanie tego ryzyka.

³ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9419-2021-INIT/pl/pdf>

16. POWTARZA, że dostosowanie przepływów finansowych do ścieżki prowadzącej do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu ma kluczowe znaczenie dla przejścia na neutralną i odporną na zmianę klimatu globalną gospodarkę i społeczeństwo. W tym kontekście PODKREŚLA potrzebę promowania zrównoważonych finansów i inwestycji. PRZYPOMINA, że UE i jej państwa członkowskie są największym na świecie darczyńcą pomocy rozwojowej oraz największym na świecie darczyńcą w zakresie finansowania działań związanych ze zmianą klimatu zapewniającym co najmniej jedną trzecią światowego publicznego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu, a ich wkład w te ostatnie wzrósł ponad dwukrotnie od 2013 r.
17. POTWIERDZA stałe zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do zwiększenia mobilizacji międzynarodowego finansowania działań na rzecz klimatu, w ramach zbiorowego celu krajów rozwiniętych polegającego na tym, by od 2020 r. aż do 2025 r. wspólnie uruchamiać rocznie kwotę 100 mld USD, z wykorzystaniem wielu różnych źródeł, instrumentów i kanałów w kontekście istotnych działań łagodzących oraz przejrzystości w realizacji. ZACHĘCA inne kraje, aby również one zwiększały mobilizację międzynarodowego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu, oraz DOSTRZEGA potrzebę dalszej poprawy równowagi między łagodzeniem zmiany klimatu a działaniami przystosowawczymi, a także zwiększenia zdolności absorpcji finansowej krajów rozwijających się.
18. ZACHĘCA wielostronne banki rozwoju i inne międzynarodowe instytucje finansowe do znacznego zwiększenia wysiłków na rzecz dostosowania swoich strategii, działań i inwestycji do celów porozumienia paryskiego, w kontekście zapewnienia spójności wszystkich przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i do rozwoju odpornego na zmianę klimatu, a jednocześnie Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE strategię ustanowione przez szereg kluczowych wielostronnych banków rozwoju, w tym, na pozycji lidera, Europejski Bank Inwestycyjny, a także Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz Grupę Banku Światowego. POWTARZA, że prywatne finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu ma zasadnicze znaczenie dla przejścia na globalną gospodarkę neutralną dla klimatu. ODNOSI SIĘ do konkluzji Rady o finansowaniu działań klimatycznych (stanowisko na COP 26)⁴.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12203-2021-INIT/pl/pdf>

19. **PODKREŚLA**, że przejrzystość i rozliczalność osiągnięte dzięki wzmocnionym ramom przejrzystości zarówno w odniesieniu do działań, jak i wsparcia będą miały zasadnicze znaczenie dla budowania i utrzymania zaufania między stronami, ponieważ realizujemy nasze zobowiązania w sposób przejrzysty, dokładny, kompletny, porównywalny i spójny. **KŁADZIE NACISK** na znaczenie zasad w celu śledzenia postępów poczynionych we wdrażaniu i osiąganiu ustalonych na poziomie krajowym wkładów stron oraz **ZWRACA UWAGĘ** na znaczenie zasad mających zastosowanie do art. 6, aby umożliwić osiągnięcie ambitniejszych celów i pomóc stronom w osiągnięciu, indywidualnie i zbiorowo, celów porozumienia paryskiego.
20. **POWTARZA** znaczenie kompleksowego i ukierunkowanego na cel globalnego przeglądu, aby wnieść znaczący wkład w pięcioletni cykl ambicji porozumienia paryskiego i zwiększyć globalne ambicje w świetle najnowszej wiedzy naukowej. **PODKREŚLA** potrzebę zapewnienia dostępności niezbędnych danych z odpowiednim wyprzedzeniem przed pierwszym globalnym przeglądem, który odbędzie się w 2023 r. **ZWRACA UWAGĘ**, że wyniki globalnego przeglądu powinny stanowić źródło informacji i być stałą zachętą do wzmocnionych ambitnych działań w dziedzinie klimatu, zarówno zbiorowo, jak i indywidualnie. Powinna ona w szczególności zachęcać wszystkie strony do przejścia z czasem na ogólnogospodarcze cele w zakresie łagodzenia zmiany klimatu w swoich ustalonych na poziomie krajowym wkładach i LT-LEDS, a także do wzmożonych działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i środków wdrażania, w świetle długoterminowych celów porozumienia paryskiego.

UZYSKANIE WYNIKÓW W GLASGOW

21. **OCZEKUJE** osiągnięcia kompleksowego i wyważonego wyniku w Glasgow, który zapewni ambitną globalną reakcję na zmianę klimatu, a tym samym pozwoli na osiągnięcie celu 1,5 °C, zgodnie z porozumieniem paryskim i w świetle nauki, w szczególności najnowszego sprawozdania IPCC.

22. JEST ZDETERMINOWANA, aby:

- sfinalizować na COP 26 pakiet katowicki na podstawie postępów poczynionych w nieformalnych wirtualnych dyskusjach od czasu COP 25 w 2019 r.;
- dokonać podsumowania w sprawie kompleksowych przepisów art. 6, które umożliwią działania, w tym dobrowolne działania na rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, zgodne z koniecznym zwiększonym globalnym poziomem ambicji i osiągnięciem neutralności klimatycznej, a także pozwolą uniknąć podwójnego liczenia i uzależnienia od dróg redukcji emisji, które promują postęp i zrównoważony rozwój oraz zapewniają integralność środowiskową i poziom ambicji w tym zakresie, przeciwdziałają zagrożeniom, takim jak nietrwałość i wycieki, oraz stosują zabezpieczenia społeczne w odniesieniu do działań poprzez:
 - a) kompleksowe i solidne zasady rozliczania wszystkich międzynarodowych działań łagodzących poprzez zastosowanie odpowiednich dostosowań, w tym w odniesieniu do mechanizmu określonego w art. 6 ust. 4 oraz mechanizmu kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA);
 - b) przyszłościowy i ambitny mechanizm określony w art. 6 ust. 4, który umożliwi stronom zwiększenie wysiłków łagodzących poprzez wkład w ich własne strategie łagodzenia zmiany klimatu, w tym za pomocą ambitnych podstawowych metod; oraz decyzje o przejściu od mechanizmów protokołu z Kioto poprzez szybkie uruchomienie mechanizmu określonego w art. 6 ust. 4 oraz zamknięcie mechanizmów protokołu z Kioto w sposób, który nie osłabia ambicji porozumienia paryskiego;
 - c) uzgodnienie programu prac dotyczącego ram dla podejść nierynkowych, które ułatwią synergii i wydajność współpracy nierynkowej na mocy art. 6 ust. 8;
- zawarcie uzgodnień w obrębie wzmocnionych ram przejrzystości, które są podstawą dobrze funkcjonującego porozumienia paryskiego, w oparciu o warunki, procedury i wytyczne uzgodnione w Katowicach oraz nieformalne postępy poczynione od czasu COP 25 w Madrycie, podkreślając znaczenie wspierania budowania zdolności i pomocy technicznej dla zapewnienia pełnego udziału wszystkich stron będących krajami rozwijającymi we wzmocnionych ramach przejrzystości;

- opowiedzieć się, z myślą o osiągnięciu konsensusu w Glasgow, na rzecz wspólnych pięcioletnich ram czasowych dla ustalonych na poziomie krajowym przez wszystkie strony wkładów, które będą wdrażane przez UE od 2031 r. tylko w przypadku, gdy wszystkie strony będą do tego zobowiązane, i w sposób zgodny z europejskim prawem o klimacie.

23. OCZEKUJE na:

- przeprowadzenie i zakończenie podczas COP 26 przeglądów grupy ekspertów ds. krajów najslabiej rozwiniętych oraz, odpowiednio, postępów, skuteczności i wyników Komitetu ds. Przystosowania;
- udział w dyskusjach na temat podejść do przeglądu ogólnych postępów w realizacji globalnego celu w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, w oparciu o prace podjęte przez Komitet ds. Przystosowania;
- przyspieszenie w ramach Warszawskiego Międzynarodowego Mechanizmu Strat i Szkód prac związanych z przystosowaniem się do zmiany klimatu, w tym działań mających na celu zapobieganie stratom i szkodom związanym z niekorzystnymi skutkami zmiany klimatu oraz minimalizowanie tych strat i szkód, w tym terminowe i pełne uruchomienie sieci z Santiago;
- sfinalizowanie planu działań w zakresie inicjatywy koroniwijskiej współpracy na rzecz rolnictwa (KJWA) i omówienie możliwych dalszych działań;
- podsumowanie udanego przeglądu programu prac z Ad-Dauhy w sprawie art. 6 konwencji, a także zorganizowanie przyszłych prac w celu wdrożenia działań na rzecz wzmocnienia pozycji klimatu;
- inicjowanie dyskusji na temat ustanowienia nowego wspólnego celu ilościowego na okres po 2025 r. w odniesieniu do finansowania działań związanych ze zmianą klimatu w kontekście istotnych działań łagodzących i przejrzystości wdrażania oraz z uwzględnieniem potrzeb i priorytetów krajów rozwijających się, w świetle zapewnienia spójności przepływów finansowych ze ścieżką prowadzącą do niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu;

- zaangażowanie się w strategiczną dyskusję w Glasgow z wszystkimi stronami porozumienia paryskiego na temat rozwiązania problemu LT-LEDS w okresie po 2020 r.

24. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie działań podmiotów niebędących stronami i ZACHEĆCA je do dalszych wysiłków na rzecz skutecznego wdrożenia porozumienia paryskiego i przygotowania globalnego przeglądu, w tym za pośrednictwem światowego programu działań na rzecz klimatu.
25. SKŁADA GRATULACJE i PODZIĘKOWANIA rządowi Hiszpanii jako gospodarzowi COP 25, chilijskiej prezydencji COP 25, a także nadchodzącej prezydencji COP 26 sprawowanej przez Zjednoczone Królestwo i Włochom, jako partnerowi w tej funkcji, za niestrudzoną pracę i zaangażowanie w okresie między COP 25 a COP 26, organizowanie warsztatów i konsultacji z szefami delegatur i ministrami, w tym imprezą przed-COP i Youth4Climate, oraz współpracę ze stronami, podmiotami niebędącymi stronami i z organizacjami pozarządowymi. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prace przeprowadzone w warunkach wirtualnych, m.in. podczas majowo-czerwcowych sesji organów pomocniczych, i PRZYJMUJE, że można wyciągnąć istotne wnioski co do tego, w jaki sposób można usprawnić proces UNFCCC w przyszłości.

INNE ORGANIZACJE I PROCESY MIĘDZYNARODOWE

26. ZAZNACZA, że zmiana klimatu i kryzys związany z różnorodnością biologiczną, pustynnienie, a także degradacja gleby, wody i oceanów są ze sobą ściśle powiązane i wzajemnie się wzmacniają, i PODKREŚLA, że można je z powodzeniem rozwiązać jedynie w ramach spójnego podejścia obejmującego strategię korzystne dla obu stron, w tym rozwiązania oparte na zasobach przyrody z zabezpieczeniami. WZYWA DO ściślejszej współpracy i synergii między konwencjami z Rio i innymi wielostronnymi umowami środowiskowymi, a także innymi odpowiednimi inicjatywami ONZ i procesami międzynarodowymi.
27. POZOSTAJE SILNIE ZOBOWIĄZANA do wzmocnienia synergii między UNFCCC a Konwencją ONZ o różnorodności biologicznej, w tym dostosowania do globalnych ram na rzecz różnorodności biologicznej na okres po 2020 r., oraz do dalszego rozwijania środków na rzecz wzajemnie się wzmacniających wspólnych korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz powstrzymania utraty różnorodności biologicznej.

28. PODTRZYMUJE ZOBOWIĄZANIE również na rzecz dążenia do synergii i maksymalizowania wkładu klimatycznego w Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCCD), Forum Narodów Zjednoczonych ds. Lasów, ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych, program działań z Addis Abeby oraz osiągnięcia Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju.
29. PODTRZYMUJE ZOBOWIĄZANIE na rzecz podkreślenia zasadniczej roli, jaką w ogólnej odporności na zmianę klimatu odgrywają zrównoważona gospodarka oceanami i gospodarka wodna oraz zdrowe ekosystemy wodne, a także znaczenie, jakie mają prace zgodne z oenzetowską dekadą działania w zakresie wody na lata 2018–2028.
30. WZYWA wszystkie państwa członkowskie w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) i Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) do zapewnienia sprawiedliwego wkładu lotnictwa międzynarodowego i transportu morskiego w realizację celów porozumienia paryskiego w sposób, który nie uniemożliwia państwom podejmowania bardziej ambitnych działań, zapewnia integralność środowiskową, unika podwójnego liczenia i nie prowadzi do zakłócenia konkurencji na trasach lub handlu, a jednocześnie WZYWA IMO i ICAO do dalszego składania sprawozdań na temat ich działań związanych z klimatem w ramach UNFCCC. ZACHEŃCA, w szczególności IMO, do przyspieszenia prac nad wdrożeniem środków średnio- i długoterminowych, a ICAO do przyjęcia ambitnego długoterminowego celu redukcji emisji na szczeblu globalnym.
-